

๑ ...รุ่งแล้วร่วง

สามีของลูกมีหลายอาชีพ ทั้งรับเหมาก่อสร้าง สร้างบ้านจัดสรร เปิดร้านค้าเครื่องประดับยนต์ จัดงานคอนเสิร์ตและอีกหลายอย่าง ลูกแต่งงานกับเขาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ หลังแต่งงานแล้ว ตอนนั้นเรามีฐานะดีมาก เพื่อนฝูงก็มาก เรียกว่าหวั่นไต่ไม่แห้ง ถือเป็นช่วงที่รุ่งเรืองที่สุดในชีวิต มีธรรมาคารพใช้ทุกยี่ห้อ ธุรกิจต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยดี แต่ละเดือนรายได้ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านบาท

ครั้งหนึ่งสามีจัดงานคอนเสิร์ตได้กำไร ๗ แสนบาทในคืนเดียว เขาดีใจสุดขีด จึงควักเงินแบ่งก่ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในกระเป๋าออกมาโปรยแจกให้กับผู้ชมคอนเสิร์ตที่หน้าเวที

ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ มีบริษัทแห่งหนึ่งนำงานที่ประมูลได้ เป็นงานสร้างโรงมยางทั้งหมด ๑๕

โรง มาเสนอให้สามีช่วยเป็นนายหน้าจัดหาคน มาสร้างและให้สามีเซ็นสัญญาค่าประกันให้ ด้วย โดยจะได้เปอร์เซ็นต์โรงละ ๒ แสนบาท แต่โรงรมยาดังกล่าวสร้างไม่เสร็จ คนที่สร้าง ก็หนี ทำให้สามีต้องแบกภาระหนี้สินในฐานะ ผู้ค้ำประกันเป็นจำนวนเงินกว่า ๒๐ ล้านบาท

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ชีวิตของเราก็ตกต่ำ ดำดิ่งมาตลอด ไม่ว่าจะทำธุรกิจอะไรก็ ล้มเหลวขาดทุนย่อยยับทุกครั้ง ต้องหาทาง กู้ยืมเงินมาเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในครอบครัว เกิดเป็นหนี้สินมากมายทั้งหนี้ธนาคาร และ หนี้เงินนอกระบบ รวมแล้วเป็นเงินกว่า ๑๐๐ ล้านบาท

ลูกและสามีต้องขึ้นโรงพักขึ้นศาลอยู่ เป็นประจำ รวมแล้วเป็นระยะเวลากว่า ๗ ปี ชนะบ้าง แพ้บ้าง เหตุการณ์ที่ผ่านมาทำให้ สามีกลัดกลุ้มเป็นอย่างมาก

เพราะเหตุใดลูกและสามีถึงรวยมาก ๆ
อยู่ช่วงหนึ่ง แต่ต่อมาต้องลำบาก มีหนี้สิน
มากมาย อีกทั้งเวลาประกอบธุรกิจกว่าจะได้
เงินมาใช้แต่ละก้อนต้องรอแล้วรออีก จะมีวิธี
แก้ไขอย่างไรให้ได้เงินมาแบบง่าย ๆ เย็น ๆ
และต้องประกอบเหตุอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ
ในการทำธุรกิจทุกครั้งไป ลูกจะมีโอกาส
รวยล้นฟ้าแค่ไหนหรือไม่คะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกและสามีรวยมาก ๆ อยู่ระยะหนึ่ง แต่ต่อมาต้องลำบาก มีหนี้สินมากมาย อีกทั้งเวลาประกอบธุรกิจกว่าจะได้เงินมาใช้แต่ละก้อนต้องรอแล้วรอเล่าเฝ้าแต่รอ เพราะในอดีตทำบุญไม่สม่ำเสมอ ออกแบบชีวิตด้วยการ

“เราทำบุญแค่นี้พอแล้ว”

“เราทำเยอะแล้ว” แล้วก็เลยหยุดทำ หรือ

“ให้คนอื่นเขาทำบ้าง” หรือไม่ก็

“วัดนั้นรวยแล้ว ไม่ต้องไปทำ”

วัดรวยหรือจนนั้นไม่เกี่ยวอะไรกับเรา แต่เราทำบุญมันเกี่ยวกับเรา เราก็ได้บุญ เราไม่ทำ เราก็ไม่ได้ เมื่อตอนทำบุญ บุญก็ส่งผลให้มีทรัพย์ เมื่อไม่ได้ทำบุญ ทรัพย์ก็กระจายหายไป เพราะไม่มีบุญรองรับสมบัติ

ในอดีตทำบุญไม่สม่ำเสมอ ในยามที่มี

ศรัทธาก็ทำเต็มที่ แต่บางเวลาทำไปแล้วก็
เสียดายด้วยความตระหนี่ มีความคิดว่า ไม่น่า
ทำเลย รู้แบบนี้ชักไว้หน้อยก็ดี วิบากกรรมนี้
มาส่งผล

ลูกก็ต้องประกอบเหตุออกแบบชีวิต
ใหม่ ด้วยการสั่งสมบุญอย่างง่าย ๆ บ่อย ๆ
ด้วยใจใส ๆ พอทำบุญอย่างง่าย ๆ บุญก็เกิดขึ้น
อย่างง่าย ๆ สมบัติก็เกิดขึ้นอย่างง่าย ๆ ถ้า
ทำบุญด้วยใจใส ๆ เย็น ๆ บุญก็จะมีหมกไม่มี
หล่นเลย เวลาจะได้ทรัพย์ก็จะได้อย่างเย็น ๆ
แล้วก็เยอะ ๆ เพราะฉะนั้นเวลาทำบุญอย่า
หงุดหงิด ถ้าหงุดหงิดเมื่อบุญส่งผลมันจะ
ลำเค็ญก่อนได้ เรียกว่า “ทุกข์ขลาก”

ลูกก็มีโอกาสกลับมาทบทวนได้อีก ขอให้ตั้งใจ
สั่งสมบุญใหม่อย่างเต็มที่ ด้วยวิธีดังที่ได้กล่าว
มาแล้ว

๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙